

**UCHWAŁA NR XXV/332/2026
RADY GMINY SIEDLCE**

z dnia 26 marca 2026 r.

w sprawie uznania skargi na Wójta Gminy Siedlce za bezzasadną

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2024 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2025 roku, poz. 1153) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), Rada Gminy Siedlce uchwała, co następuje:

§ 1.

Wniesioną w dniu 12 lutego 2026 roku skargę na działalność Wójta Gminy Siedlce uznaje się za bezzasadną.

§ 2.

Uzasadnienie dla sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3.

O sposobie rozpatrzenia skargi Przewodniczący Rady Gminy zawiadomi skarżącą.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Mikołaj Walo

Uzasadnienie

Do Regionalnej Izby Obrachunkowej wpłynęło zawiadomienie skarżącego z dnia 12 lutego 2026 roku dotyczące udostępnienia sali konferencyjnej w budynku Urzędu Gminy Siedlce w dniu 14 listopada 2025 r. na potrzeby spotkania informacyjnego prowadzonego przez podmiot prywatny (firmę Expert Team) oraz przyjęcia przez Gminę środków pieniężnych zaksięgowanych jako darowizna. Skarżący zakwestionował w szczególności brak dokumentu księgowego potwierdzającego odpłatne udostępnienie sali, wskazując, że wpłata zaksięgowana jako darowizna mogła stanowić w istocie „zastąpienie” należnej opłaty.

Pismem z dnia 19 lutego 2026 r. Regionalna Izba Obrachunkowa – działając w trybie art. 231 kpa przekazała sprawę Radzie Gminy Siedlce jako skargę na działalność Wójta, wskazując właściwość Rady Gminy do jej rozpatrzenia (art. 229 pkt 3 kpa w zw. z art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym).

Skarga została przekazana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, która po analizie wyjaśnień, dokumentów oraz treści odpowiedzi udzielonych w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej, w tym informacji o wpływie środków zaksięgowanych jako darowizna, zajęła stanowisko o niezasadności skargi.

Rada Gminy podziela stanowisko Komisji.

Na podstawie materiałów zgromadzonych w sprawie Rada Gminy Siedlce ustaliła następujące okoliczności faktyczne:

1. w dniu 14 listopada 2025 r. w sali konferencyjnej Urzędu Gminy odbyło się spotkanie informacyjne skierowane do mieszkańców, dotyczące zagadnień związanych z efektywnością energetyczną i wymianą źródeł ciepła (w tym w kontekście programu „Czyste Powietrze”);
2. spotkanie prowadzone było przez podmiot zewnętrzny (firmę Expert Team), a Gmina udostępniła salę konferencyjną w ramach bieżącego zarządzania mieniem komunalnym;
3. Gmina nie zawierała z podmiotem prowadzącym spotkanie odrębnej umowy cywilnoprawnej dotyczącej organizacji spotkania;
4. w dniu 29 października 2025 r. na rachunek Gminy wpłynęła kwota 500 zł zaksięgowana jako darowizna od podmiotu zewnętrznego. Darowizna została ujęta w ewidencji księgowej zgodnie z zasadami rachunkowości jednostki;
5. brak jest dowodów wskazujących, aby wpłata stanowiła warunek udostępnienia sali lub aby między stronami zawarto porozumienie określające odpłatność za udostępnienie sali.

Skarżący utożsamia samo udostępnienie pomieszczenia podmiotowi zewnętrznemu z obowiązkiem pobrania opłaty oraz wystawienia dokumentu księgowego typowego dla odpłatnej usługi. Tymczasem w realiach niniejszej sprawy udostępnienie sali miało charakter incydentalny i związany ze spotkaniem informacyjnym skierowanym do mieszkańców, a Gmina nie zawierała umowy odpłatnego najmu ani umowy odpłatnego świadczenia usług. Tym samym brak było podstaw do wystawiania rachunku czy faktury za wynajem sali, skoro nie została ustalona odpłatność i nie doszło do powstania zobowiązania do zapłaty ceny.

Sama okoliczność, że w Urzędzie Gminy nie obowiązuje odrębne zarządzenie regulujące udostępnianie sali konferencyjnej, nie przesądza o nielegalności działań, jeżeli zgoda na udostępnienie pomieszczenia została udzielona w ramach bieżącego zarządzania mieniem komunalnym i przy uwzględnieniu potrzeb Urzędu oraz interesu publicznego.

Przyjęcie darowizny pieniężnej przez Gminę jest co do zasady dopuszczalne, o ile wpływ zostaje prawidłowo ujęty w ewidencji księgowej jednostki. W niniejszej sprawie środki zostały zaksięgowane jako darowizna, co znajduje odzwierciedlenie w dokumentacji księgowej.

Podkreślić należy, że brak odrębnej umowy darowizny nie przesądza o jakichkolwiek nieprawidłowościach. W przypadku darowizny pieniężnej dokonanej przelewem bankowym, przyjęcie świadczenia i jego wykonanie stanowi wystarczającą podstawę do uznania darowizny za skuteczną w sferze cywilnoprawnej, a po stronie Gminy obowiązkiem jest jej prawidłowe ujęcie rachunkowe.

Rada Gminy nie stwierdziła jakichkolwiek dowodów wskazujących, aby darowizna była świadczeniem „w zamian” za udostępnienie sali albo aby udostępnienie sali miało charakter odpłatny ukryty pod pozorem darowizny. Skarga opiera się w tym zakresie na domniemaniach i przypuszczeniach.

Skarżący wskazuje, że w udzielonych mu odpowiedziach na wnioski o udostępnienie informacji publicznej występuje szereg nieścisłości i sprzeczności. W odpowiedzi z dnia 19 stycznia 2026 r. użyto sformułowań o „interesie publicznym” i działaniach informacyjno-edukacyjnych, natomiast w odpowiedzi z dnia 3 lutego 2026 r.

doprecyzowano, że podmiot prowadzący spotkanie nie realizował zadania własnego gminy „w imieniu Gminy”, a Gmina udostępniła jedynie infrastrukturę. Zdaniem Rady Gminy nie zachodzi tu sprzeczność, lecz doprecyzowanie, bowiem spotkanie mogło służyć celom informacyjnym i edukacyjnym istotnym dla mieszkańców (interes publiczny), co jednocześnie nie oznacza to, że podmiot zewnętrzny wykonywał zadanie własne gminy na podstawie powierzenia czy innej umowy, ani że działał jako podmiot realizujący zadanie publiczne w imieniu Gminy. Sformułowanie o „interesie publicznym” odnosi się do celu informacyjnego spotkania i kontekstu problematyki, natomiast kwestia „powierzenia zadania” dotyczy formalnego wykonywania zadania przez podmiot zewnętrzny. Są to pojęcia różne, a ich rozróżnienie zostało wyjaśnione w odpowiedzi uzupełniającej z dnia 3 lutego 2026 roku.

Rada Gminy nie stwierdziła naruszenia zasad gospodarności ani przejrzystości finansów publicznych. Wpływ środków pieniężnych został ujęty w ewidencji księgowej, a Gmina przekazała wnioskodawcy informacje pozostające w jej posiadaniu w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Nie wykazano również, aby Gmina poniosła szkodę majątkową lub aby doszło do działań sprzecznych z prawem w zakresie gospodarowania mieniem komunalnym. Skarga sprowadza się do oczekiwania skarżącego, aby udostępnienie sali było z zasady odpłatne i sformalizowane – tymczasem brak jest przepisu, który w każdej sytuacji nakazywałby odpłatność oraz zawarcie umowy w przypadku incydentalnego udostępnienia pomieszczeń w budynku Urzędu Gminy na cele informacyjne dla mieszkańców.

W świetle poczynionych ustaleń Rada Gminy uznaje, że skarga nie wykazała naruszeń prawa ani nieprawidłowości w gospodarowaniu mieniem komunalnym i środkami publicznymi. Podnoszone w skardze zarzuty wynikają w dużej mierze z interpretacji i wnioskowania, które nie znajdują potwierdzenia w materiale sprawy.

Z tych względów skargę należało uznać za niezasadną.